

Marisa diu que... "este Mas no es perdrà. Està molt prop del poble, jo em veig molt lligada a ell, el meu home (Miguel Zaragoza) també i el nostre fill Miquel ja corre per aquí".

Quins servicis té el Mas? vaig preguntar. I Herminio em va explicar el següent:

"Aigua: ve directa del pou de Cambrils.

Llum: fa més de 32 anys que la tenim, encara que des del 12 de novembre passat podem dir que ja tenim tota la potència que cal, amb la nova línia.

Telèfon: ja fa més de 15 anys que també en tenim.

Carteria: correspon a la Salzadella. Arcadio ve a repartir.

Altres: els dilluns i dijous ve el panader de la Salzadella, José María"

Després de triar diverses fotos familiars, Herminio em va dur cap l'altra part de la carretera on ell i la seua dona viuen (el Mas més nou). Molt amablement em va ensenyar el Mas, el magatzem dels aperos, la casa, i vam seure davall d'una figuera disfrutant d'una magnífica ombra i una fresqueta reviscoladora mentre parlàvem de la seua faena i de la vida al Mas... "esta casa la va fer el meu sogre - José Ferreres B.- l'any 1966, la va fer amb els guanys de la collita de cebes de l'hort que hi ha ahí al costat. Eren cebes en regar i les va comprar Manuel del nº 5. La va construir Miguel Serret... però, vine cap ací que vull que veges i fotografies una parra enorme que tinc i que vull deixar ben clar que me la va donar Vicente Donís..." I bé. Allí vam tirar també unes

La figuera, molt ben cuidada.

fotografies per deixar constància de les paraules d'Herminio. Ja pensava que havíem acabat quan Herminio em va sorprendre obsequiant-me amb una bossa en tomates, carabassins i cogombres, tots ells excel·lents, tal i com vaig poder comprovar posteriorment. De postres, unes quantes prunes, i la meua promesa de tornar tot i agraïnt l'amabilitat i tracte afable que vaig rebre de la gent de la Sénia Granell.

Herminio i Miquel sota l'emparat

*Asseguts: Tomàs Ferreres Granell i Vicenta Beltrán Moliner.
Al braç: Josefa Ferreres Tena.
Darrere: Natàlia Tena Barreda i José Ferreres Beltrán.*

Tornant de vore les Coves de Valltorta: Pepe i sa filla Pepià, damunt del carro.

Any 1954. Cotxe del tio Frausco, un cosí germà de José Ferreres.